

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 25-8-19 / 1-9-19

Col·lecta ..... 125,96 / 92,52
Caixetes ..... 8,48 / 11,88
Caixetes Càritas: ..... 107,53 / 7,10
Caixetes ciris ..... 31,31 / 30,97
Menjador ..... 60,00 / 30

Diumenge XXIV del temps ordinari (C), 15 de setembre de 2019.

Ex 32,7-11.13-14 / Sl 50 / 1Tm 1,12-17 / Lc 15,1-32

ENTERRAMENTS

Aquestes darreres setmanes hi ha hagut a la nostra parròquia les següents celebracions exequials: Rosa Siscart Vives (86 anys), el dia 16 d'agost; José Pérez Rodríguez (87 anys), el dia 18; Antonio Jiménez Álvarez (66 anys), el dia 22; Jorge Díaz Rodríguez (51 anys), el dia 27; i Beatriz Benítez Jodar (88 anys), el dia 2 de setembre.

PREGÀRIA EN RECORD DE FRANCESC GIMBERNAT I FRANCESC ROMEA

Divendres que ve, dia 13, es farà a l'església parroquial una pregària en record de Francesc Gimbernat, que aquest proper dilluns, dia 9 de setembre, hauria complert 100 anys, i de Francesc Romea, traspasat recentment. La pregària començarà a les 8 del vespre. Després s'ha organitzat un pa amb tomata al local de l'Associació Canviem.

8 DE SETEMBRE: EL NAIXEMENT DE LA VERGE MARIA

El naixement de la Verge Maria és el preludi de la Bona Nova de salvació. A l'origen de la festa sembla que hi ha la dedicació, al segle V, de l'església jerosolimitana del suposat lloc on hauria nascut (avui basílica de Santa Anna). És la diada de les "marededús trobades", és a dir de les imatges a les quals la pietat medieval atribuï un origen extraordinari.

Bernabé Dalmau

Ets seriós en les teves promeses

Jesús, t'agraeixo que siguis tan autèntic quan em convides a seguir-te. Veig que no em vols enganyar i que dius les coses pel seu nom. Vas afirmar que la veritat em faria lliure i, ara, em presentes el camí per arribar-hi. La fidelitat serà font de pau i d'eficàcia per a la meua vida aquí a la terra. Si vull ser una persona reeixida, hauré de decidir-me a ser fidel a les exigències de la vida i de la missió. Cada dia hauré de prendre la creu de la fidelitat, i no oblidar mai que em porta a la felicitat. Encara que em sembli difícil i exigent, m'assegures que, d'aquesta manera, viuré una vida eficaç i plena de sentit.

Josep Codina

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

8 de setembre del 2019 Núm. 813

Diumenge XXIII durant l'any C

Estimar com ell ens estima

Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que ..... tot i que tots, i fins i tot la pròpia vida, no pot ser deixeble meu.

Seguir a Jesús com a deixebles demana una opció que va més enllà de la natural.

ESTIMAR COM ELL ENS ESTIMA.

Més enllà dels propis límits i deficiències humanes, i demanant al seu Esperit que ens plenifiqui amb el seu Amor.

Tal com descriu St. Pau a 1Corintis 13, 4-8 per poder viure amb més paciència, més bondat, més confiança, més esperança i amb més força per superar-ho tot.

Perquè l'Amor de Déu no exclou, sinó que integra.

No suposa deixar oblidats o abandonats aquells que més estimem sinó estimar-los amb més tendresa i més profunditat.

El seu Amor va destruir el nostre egoisme que és l'obstacle que ens impedeix estimar de veritat.

El que compte és que l'Amor de Jesús estigui en el centre del nostre cor i que ell guiï les nostres vides.

M.S.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

Salm responsorial [Sl 89,3-4.5-6.12-13.14.17]

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam.» / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans.

Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (Flm 9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau,

sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 14,25-3)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.

»Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

Dones i Església: res a fer? (II part)

...i la culpa, de les dones!

I demanem-nos: per què les dones haurien de continuar sent les conservadores i transmissores d'aquestes tradicions? Possiblement no se senten amb ànims de mantenir, al nivell que sigui, algunes explicacions obsoletes de sants i santes de qui s'han fet unes exageracions incomprensibles. Potser abans de demanar-los res, per part de l'Església, caldria revalorar les dones. Ja no es pot concebre en la cultura occidental una organització que tingui vetades les dones en els seus quadres dirigents, i que no hi puguin ser perquè explícitament no se les vol, precisament, perquè són dones. Solament els homes, els barons, poden ser elegits i dirigir l'organització a qualsevol nivell. Ser dona desqualifica per a exercir cap tasca, d'incert prestigi, dins les estructures eclesials quan trobem dones qualificades en tota mena d'oficis; però l'Església, basant-se en el sexe, diu que solament el baró pot ser icona del rostre de Crist. Dient això, discrimina persones per raó de sexe.